

ד' ניסן ה'תשע"ז 31.3.17

מגזין מס' 424

ערב שבת פרשת ויקרא

קשר-שבועי מאת הרב יאיר קלב

מוקדש לעילוי נשמת סימה חנה בת אריה לייב ואסתר שרה תנצב"ה

החייב כספך

כל ישראל בני מלכים הם

תמליל בעיבוד קל מתוך שיעורי הרב קלב

כל עוד פוסח האדם על הסעיפים ומתמהמה מלבטל ישותו לעבודה פנימית בפועל ממש - גואים כנגדו המים הזדוניים ומאיימים להטביע נפשו בייסוריה, ביטוי לסכסוך פנימי עמוק בקרבו...

והרשות נתונה, וממתינים לו לאדם עד שיתפכח להכיר (ולא רק שיבין) כי באמת, ניצב הוא סוף סוף 'לבדו', יחידי מול הרצון העליון המצווהו ליעור משנתו בהבלי העולם.

ואין תרופה... כי אין תקנה לגבהות לב האדם אלא שבירתו... רק עם כניעתו - שוקטת נפשו.

כי אמיתת מנוחת הדעת היא דוקא זו הצומחת לו לאדם מתוך כור ההיתוך של שליחותו בבירור חלקו בעולם. "זה כל האדם" - כל תעודתו להלביש מערומי נפשו החשופה בלבושי מחשבה, דיבור ומעשה מתאימים לרצון הבורא. כי בן מלך הוא ומחוייב הוא בלבושי מלכות.

לוח שיסורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור ידופק לימודי קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

סדנת תניא יחודית בירושלים - פרטים בעמ' 10

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 21:30 במושב חמד שבמרכז הארץ. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com. הכניסה לישוב בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, רח' הזית 83 בבית הכנסת שבחצר משפחת שרעבי. התכנסות (כיבוד ושתייה קלה מ-20:45) במושב חמד, לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144

[בכניסה למושב חמד - ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר]

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

פסח (הלכה ומנהג)

הכנת המטבח לפסח

המטבח הוא המקום שבו נעשה עיקר השימוש בחמץ, וכן תהליכים כבישול, אפייה וכו' הגורמים לחמץ להיספג בכלים וכדומה. על כן הכנת המטבח צריכה להיות יסודית יותר משאר הבית.

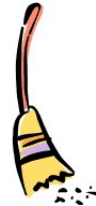
את כל החמץ שמתכוונים למכור לגוי יש לשמור במקום סגור ולמנוע גישה אליו במשך החג. אם מדובר בארון, אזי יש להדביק את דלתותיו בנייר דבק ולהצמיד כתובת בולטת: "חמץ!".

את הכשרת המטבח לפסח עושים בדרך כלל בימים האחרונים. 24 שעות לפני ההכשרה אין להשתמש בו בחמץ. כיורי נירוסטה מכשירים במים רותחים (כהכשרת השיש, להלן). כיורי המטבח המצויים דינם ככלי חרס ולא מועילה להם הכשרה. משתמשים בכיורי פלסטיק וכדומה, שמכניסים בחלל הכיור למשך הפסח. גם אז, אם יש חשש לסתימת הכיור, רצוי שלא להשתמש בכיור במים חמים.

את הברזים יש לנקות היטב, לערות עליהם מים רותחים ולפתוח את ברז המים החמים בחום המרבי. כן רצוי לערות רותחים על אריחי הקרמיקה שמסביב.

את השיש, שמניחים עליו סירים או מאכלים חמים לאחר הסרתם מן האש, נוהגים להכשיר בעירווי מים רותחים מקומקום, ובמהלך העירווי מעבירים אבן או ברזל מלובן, כדי שהמים הרותחים ממש יגיעו לכל שטח השיש.

עם זאת, יש מחמירים לכסות את השיש במשטחי קלקר, פח, דיקט נייר כסף עבה וכדומה למשך ימי הפסח.

את מבערי הגז יש לנקות ולהבעירם בחום מרבי. את המסגרות שמתחת לסירים יש להכשיר בליבון באש, ורצוי להחליפן או לכסותן. הקעריות שמלמטה יוכשרו בעירווי מים רותחים.

הכשרת כלי חמץ לפסח או קניית חדשים

ככלל רצוי שיהיו לכל אדם כלים מיוחדים לפסח, להידור מצוה, ואולם מבחינת ההלכה יש כלים שניתן להכשירם ללא כל חשש.

כלי חרס - כלי חרס או חרסינה, אפילו מצופים בזכוכית או מתכת - לא ניתן להכשירם. אך אם השתמשו בהם רק בצונן (שאינו חריף ואינו נוזל ששרה בכלי 24 שעות) - די בהדחה יסודית בלבד.

כלי מתכת - הכשרת הכלים הללו היא לפי אופן השימוש בהם: המשמשים להרתחה - יוכשרו בטבילה במים רותחים, והמשמשים לצליה וכדומה - יוכשרו בליבון באש. בהכשרת סירים יש לנקות היטב את הידיות וסביבן ולהכשיר אותן. מחבת - יש להדיחה ברותחים, ולדעת הרמ"א (רבי משה איסרליש), לכתחילה דרוש ליבון קל באש. מחבתות טפלון ותבניות אפיה - אין להכשירן כלל.

כלי זכוכית - כלים המשמשים לצונן, די להם בהדחה בלבד. המשמשים לחמין - אין להכשירם לפסח, ויש מקילים על ידי שריה במים 72 שעות, תוך החלפת המים כל 24 שעות. לגבי כלי 'דורלקס' ו'פיירקס' יש חילוקי דעות, והרבה פוסקים סבורים שניתן להכשירם לכל הדיעות.

כלי פלסטיק - לרוב הדיעות ניתן להכשירם כפי אופן

הכשר כזה – יש להניחם בתוך החמץ הנמכר לגוי.

תרופות: ישנן תרופות, במיוחד סירופים, המכילות חמץ. תרופות שאין משתמשים בהן, רצוי להכלילן ב'מכירת החמץ'. ואלו שעשויים להזדקק להן בפסח, יש לבדוק ברשימת התרופות (מרכז קופ"ח הכללית מפרסם מדי שנה חוברת תרופות לפסח) אם הן כשרות לפסח.

בדיקת חמץ

בי"ג בניסן בערב בודקים את החמץ. עורכים את הבדיקה מיד עם רדת הערב (צאת הכוכבים). בשעה זו הבית כבר נקי ומוכן לפסח ולא נותר כעת אלא לערוך בדיקה אחרונה בפינות ובחורים, כדי לוודא שלא נשאר בכל זאת איזה פירור חמץ.

לפני הבדיקה מברכים: **"ברוך אתה א-דני א-להינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על ביעור חמץ"**.

סדר הבדיקה: אבי המשפחה נוטל נר (רצוי משעווה), שקית, ונוצה. באמצעות הנר הוא מאיר בפינות ובחורים, ואת הפירורים שהוא מוצא – יכניס בעזרת הנוצה לתוך השקית. גם בני הבית יכולים להשתתף בבדיקת החמץ. נוהגים (על פי הקבלה) לפזר בבית לפני הבדיקה עשרה פתיתים של חמץ (קשה) עטופים בנייר, אותם אוספים בעת הבדיקה על מנת לשורפם למחרת עם שאר החמץ. אחרי הבדיקה אומרים נוסח מיוחד של 'ביטול חמץ' (בתרגום לעברית): **"כל חמץ ושאר המצוי ברשותי, שלא ראיתיו ושלא ביערתיו ושאיני יודע עליו – יתבטל ויהיה הפקר כעפר הארץ"**.

ביעור חמץ

בערב פסח, י"ד בניסן, בבוקר מזדרזים לסיים את הארוחה מוקדם. אחר כך מבערים באש את החמץ המועט שנותר. אחרי שריפת החמץ מבטלים ומפקירים שוב את החמץ, גם את החמץ שאולי נותר אי שם: אחרי ביעור החמץ אומרים את הנוסח השני של 'ביטול

שימושם, בתנאי שאינם עלולים להתקלקל על ידי כך, כי אז אי אפשר להכשירם.

למותר להדגיש שהכשרת המטבח וכליו חייבת להיות בהדרכת רב המומחה בדינים אלו.

מוצרים המכילים חמץ, ביעורם או מכירתם

'חמץ' פירושו עיסה העשויה מחיטה, שעורה, שיבולת שועל או מין דגן אחר, שבאה במגע עם מים, ושהתה 18 דקות במקום מוצל, או זמן קצר מאוד במקום חם, או שבאה במגע עם דברים חריפים – עיסה זו מחמיצה ונאסרת לפסח. לא רק החמץ עצמו אסור, אלא גם כל מאכל שנתערב בו חמץ. ואם אירעה התערובת בתוך חג הפסח – אפילו כמות מזערית של חמץ אוסרת כל מה שנתערב בה, ואין בזה דין של 'ביטול בשישים' וכדומה.

פירוט חלקי של סוגי מוצרים שונים המכילים חמץ

חמץ גמור: בירה, ויסקי, קוואקר, ביסלי וכל מוצרי הבצק. מוצרים אלה – וגם הקמח עצמו בכלל – יש לבער לקראת הפסח, או למכרם כדין 'מכירת חמץ' לגוי, באמצעות רב המקום, כדי שלא לעבור ב"בל יראה ובל ימצא", שאסרה התורה שיהיה חמץ בבעלותנו בפסח.

מוצרים שעלולים להכיל מרכיבי חמץ: ממרח חרדל, מיונית, שימורי בשר ונקניקים (עמילן חיטה), תחליפי קפה, תה נמס, אבקות מרק, אבקות פלאפל, צפוצי אורז ודומיהם, מזון תינוקות (לתת שעורים), תבלינים שונים, תמציות טעם (שימוש בכוהל חמץ), תאנים מיובשות, גרעינים ובוטנים מלוחים (קמח), מלח דיאטטי ועוד. כל המוצרים הללו טעונים הכשר מוסמך מיוחד לפסח, ואם אין הכשר כזה – אסור להשתמש בהם בפסח, ויש לכלול גם אותם ב'מכירת החמץ' הנ"ל.

גם ממתקים, משקאות חריפים וקלים, גלידות ושלגונים טעונים הכשר מוסמך מיוחד לפסח, ובלא

סוף זמן שריפת החמץ: בשעה חמישית, (כשעה וכמה דקות לאחר סוף זמן אכילת חמץ. אין לאחר!). זמן זה במרכז הארץ בשנת תשע"ה הוא: 11:36 בבוקר. אחרי זמן שריפת החמץ אסור שימצא ויראה ברשותנו חמץ עד אחרי חג הפסח (מלבד החמץ הסגור בארון שנמכר לגוי ב'מכירת חמץ').

מעובד מתוך האתר (<http://chabad.org.il>)

חמץ' (בתרגום לעברית): **"כל חמץ ושאר המצוי ברשותי, שראיתיו ושלא ראיתיו, שהבחנתי בו ושלא הבחנתי בו, שביערתיו ושלא ביערתיו - יתבטל והיה הפקר כעפר הארץ.**

סוף זמן אכילת חמץ: מותר לאכול חמץ עד שליש היום, שהוא סוף זמן תפלה. זמן זה במרכז הארץ בשנת תשע"ז הוא: 10:32 בבוקר.

התחדשנו!

**בוטאו לבקר
באתר המשודרג**

Www.tanyaor.com

הסיפור השבועי

המכרז הזוכה

"אולי תדע לנקוב בעיר הסמוכה לפוטיק?", הציע הרבי. "סָרְנֶץ", השיב החסיד.

"מרדכי אינו יודע היכן היא סָרְנֶץ", השיב רבי מרדכי. "אולי קרסטיר שוכנת באזור?", הציע הרבי. "אכן", שמח החסיד לומר.

באותו רגע אורו פניו של הרבי. "לכן לא ידעתי", אמר בשמחה, והסביר לחסיד שהוא יודע מה שעליו לדעת, וכהוכחה לכך תיאר את ביתו של החסיד על מבואותיו וכל פרטיו, אף שמימיו לא דרך בו. "אולם את העיר פוטיק איני מכיר, משום שהיא ב'בעלותו' של הצדיק רבי ישעיל'ה מקרסטיר", נימק.

הרבי הוציא את שעונו מכיסו, הביט בו ואמר לחסיד: "סע, עוד תספיק להגיע לרבי ישעיל'ה ולהיושע בטרם יצא המכרז לדרכו".

ר' אברהמל'ה יצא מן הרבי נבוך למדי. את הצדיק רבי ישעיל'ה הוא מכיר היטב. הוא ורבי ישעיל'ה שימשו בקודש את רבי הרשל'ה מליסקה. יתר על כן, הוא, ר' אברהמל'ה, היה המשמש הראשי, ורבי ישעיל'ה היה עוזרו... כעת חש מבוכה. כיצד יחלה את פניו כחסיד הבא אל רבו?

אלא שחזקה עליו הוראת הצדיק, ור' אברהמל'ה נסע אל רבי ישעיל'ה. בהגיעו לשם נתקבל בשמחה גדולה. רבי ישעיל'ה אירחו בכבוד ודאג לכל צרכיו. כשירד הלילה, עלה ר' אברהמל'ה על יצועו בלי לומר דבר על סיבת בואו.

גם הצדיק ר' ישעיל'ה לא דחק באורחו והבין את מבוכתו. בבוקר כיבד אותו בכוס קפה ואיחל לו הצלחה בהמשך מסעו. ר' אברהמל'ה חש מצוקה. הוא מוכרח לבצע את השליחות, אך אין הוא מסוגל לעשות זאת.

השמועה היתה מסעירה: בפעם הראשונה מסתמן איום ממשי על הזיכיון של משפחת מושקוביץ לרכז את עסקי מכירת יין שרף בהונגריה.

אחת לשלוש שנים העמידה הממשלה את הזיכיון למכרז. משפחת מושקוביץ האמידה היתה כל השנים המתמודדת היחידה במכרז, והגישה הצעת מחיר סבירה, שאפשרה לה ליהנות מרווחים נאים. עתה החליטה קבוצת גויים ליטול את הזיכיון מידי היהודי ולהגיש הצעה גבוהה יותר.

לבם של בני המשפחה התמלא חשש כבד. המתחרים הפגינו נחישות להפקיע את הזיכיון מידי יהודים, יהיה המחיר אשר יהיה.

בצר להם החליטו בני משפחת מושקוביץ לפנות אל הצדיק רבי מרדכי מנדבורנה. אך הם לא היו חסידים ולא נהגו לחסות בצל אדמו"רים. לכן העדיפו לשגר שליח אל הצדיק, כדי שיעביר את בקשתם.

החסיד ר' אברהמל'ה בירנבוים היה האיש. לפרנסתו החזיק בית מרזח, ומשפחת מושקוביץ היתה ספקית המשקאות החריפים שנמכרו בו. ברבות השנים הצטבר חוב למשפחת מושקוביץ, אך זו נהגה עמו במידת החסד ולא דחקה בו. עתה שמח שיש בידו להשיב למשפחה כגמולה ולייצגה לפני הרבי.

רבי מרדכי עיין זמן ממושך ב'קוויטל' (פתקת ברכה) ושאל: "היכן גרה משפחת מושקוביץ?"

"בעיר פוטיק", השיב ר' אברהמל'ה.

"פוטיק?", כיווץ הרבי את מצחו. "היכן היא פוטיק?". ר' אברהמל'ה השתומם. הלוא הרבי נוהג לערוך מדי שנה מסע גדול במדינה, ובוודאי הוא מכיר את הערים והכפרים באזור.

שוב ושוב להוציא מילים מפיו, אך הצליח להשמיע רק הברות קטועות חסרות פשר.

פניותיו של המושל אל האיש נענו בבלייל של קולות משונים. הוא רתח מזעם. התנהגותו של הנציג התפרשה כזלזול בו. מיד ציווה להכריז כי משפחת מושקוביץ זכתה במכרז.

הנציג חזר אל חבריו חיזור ומבוהל. "אני לא יודע מה קרה לי", מלמל. "יהודי צנום, בעל זקן לבן, הופיע מולי, אחזני בגרוני, ובכל פעם שניסיתי לפתוח את פי – עמד וחנק אותי. לא הצלחתי להוציא מפי אפילו מילה אחת!". את הסיפור סיפר רבי ישעיל'ה מקרסטיר עצמו לחסיד ר' שלמה ענגל וסיים: "הייתי חייב לעזור למשפחת מושקוביץ, שכן בני המשפחה קנו לי את זוג המגפיים הראשון שהיה לי בהיותי ילד, והם שילמו בעבורי את שכר הלימוד למלמד".

(על-פי 'דשומים בשמך' מאת רבי יצחק שלמה אונגר)

(מתוך העלון השבועי שיחת השבוע)

בלב כבד עלה על העגלה, ורגע קודם שיצא לדרכו אמר לו הצדיק: "סעו לשלום ולבריאות, והכול יהיה בסדר עם משפחת מושקוביץ!".

כעת רווח לר' אברהמל'ה. הצדיק ראה ברוח קודשו את סיבת בואו, וברגישותו פנה אליו ביוזמתו והעניק את ברכתו בלי להביכו.

הגיע יום המכרז. מושקוביץ שקל כיצד לנהוג. הוא ידע כי הקבוצה המתחרה תגיש הצעות גבוהות משלו. בדרך הטבע לא היה לו סיכוי לזכות. בלבו אמר: "אם תועיל ברכת הצדיק, נזכה גם בסכום נמוך".

התייצב היהודי מול מושל המחוז, ונקב בסכום שהיה נמוך מכל הצעותיו בשנים הקודמות. המושל נדהם. הוא החליט שלא להכריז את הסכום בקול רם, מחשש שהמתחרים יפחיתו גם הם את סכומי הצעתם.

כעת הוזמן נציג הקבוצה המתחרה לנקוב בסכום. הלה ניגש בגו זקוף ובצעדים בוטחים, כחכח בגרונו, ואז... קולות משונים בקעו לפתע מגרונו. האיש המבוהל ניסה

עזרו לנו,
להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

"זאת התורה אדם" (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב- 'נגלה') ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה- 'נסתר'). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי 'נגלה', ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת ויקרא

ספר ויקרא - 'תורת כהנים'

לאחר שסיימנו את ספר שמות בענין הקמת המשכן והשראת השכינה בתוכו, פותח ספר ויקרא בפרשת ויקרא העוסקת בדיני הקרבנות הקרבים על המזבח שבמשכן. ספר ויקרא, השלישי מבין חמשת חומשי תורה, עוסק ברובו בעבודת הכהנים במשכן ונקרא בפי חז"ל 'תורת כהנים'.

נדבת קרבן 'עולה'

אדם יכול להביא קרבן 'עולה' גם מן הצומח. אמנם בדרך כלל זהו קרבנו של העני. התורה מונה חמשה סוגי מנחות, ומבהירה: כל סוגי המנחות נבללות בשמן ולבונה; אין להקריבן חמץ; אין לערב בהן דבש או מי פירות; חובה למלוח במלח כל קרבן (מן החי או מן הצומח), שכן ברית כרותה למלח להיות נקרב על המזבח; קודם הקרבתן נפרסות המנחות לפרוסות ויתרתן נאכלות בקדושה ובטהרה על ידי הכהנים.

אדם רשאי להביא קרבן לשם הקרבתו על המזבח בכל עת שידבנו לבו. התורה מפרטת תחילה את דיני קרבן ה'עולה'. קרבן זה עולה על המזבח ונשרף כליל כקרבן לה', ומכאן שמו. קרבן ה'עולה' יכול להיות מן הבהמה (הבקר או הצאן), מן העוף או גם מנחות מן הצומח.

מן הבקר או מן הצאן

'מנחת סולת': מנחה עשויה מסולת חיטים. הכהן קומץ בידו ממנחת הסולת ומקריבה על המזבח. 'מנחת מאפה תנור': מנחה עשויה מקמח, כעין חלות או ריקיקי מצות.

כאשר אדם בוחר להביא את קרבנו מן הבקר או מן הצאן, יהיה הקרבן ממין זכר וכן יהיה תמים (בריא ושלם וללא כל מום). הבעלים סומך את ידיו על קרבנו בפתח אוהל מועד ומבקש את אשר על לבו. אחר שוחטים הכהנים את הבהמה וזורקים את דמה על המזבח. לאחר מכן פושטים הם את עורה מעליה, מנתחים אותה לנתחים ומעלים אותם, לאחר שטיפתם, לשריפה על גבי המזבח.

מן העוף

זו מוקרבת באביב למחרת הפסח.

המקריב עולת עוף, יביא תורים או יונים. הכהנים

נדבת קרבן 'שלמים'

קרבן השלמים בא אף הוא כנדבה. אך, שלא כקרבן העולה, אינו מוקרב כולו על המזבח. חלק מאבריו הפנימיים (החלבים והכליות) עולים לשריפה על המזבח, ואילו יתר אברי הקרבן מתחלקים בין בעליו לבין הכהנים. ומכאן אחד הטעמים לכך שקרבן זה נקרא 'שלמים' – שמשים שלום בין המזבח (שמים) לבין הכהנים והבעלים (ארץ).

קרבן ה'שלמים' הוא מן הבקר הצאן והעיזים, זכר או נקבה. גם ב'שלמים' סומך הבעלים את ידיו על קרבנו בפתח אוהל מועד לבקשת סליחה ותפילה. לאחר מכן נשחט הקרבן, דמו נזרק בתחתית המזבח ואזי מוקרבים החלבים והכליות על גבי המזבח.

כאן מדגישה התורה כי כל חלבי הקרבנות קרבים על המזבח, ומוסיפה אשר אכילת חלב או דם אסורה על בני אדם.

כפרת קרבן 'חטאת'

העובר בשגגה על אחד מאיסורי התורה (דהיינו שעובר על מצוות 'לא תעשה', שבזדון דינן כרת) מביא קרבן חטאת. בעל הקרבן מניח את ידיו על קרבנו בפתח אוהל מועד, לאחר מכן נשחט קרבן החטאת ומוקרב על גבי המזבח, ובזה מתכפרת שגגתו.

כפרת קרבן 'חטאת הכהן הגדול'

באם יחטא הכהן הגדול ויתחייב ב'חטאת', עליו להביא פר, ולפני שחיטתו יסמוך עליו את ידיו לבקשת כפרה. לאחר שחיטת הקרבן ייזה באצבעו מדם הפר שבע פעמים על הפרוכת המבדילה בין ההיכל לבין קודש הקודשים, וכן על קרנות מזבח הזהב הפנימי (הוא מזבח הקטורת). יתרת הדם תישפך בתחתית מזבח העולה. אזי יוקרבו החלבים על המזבח וכל יתר אבריו ישרפו באש מחוץ למחנה.

כפרת קרבן 'חטאת הסנהדרין' (וכלל ישראל)

באם ישגה הסנהדרין (בית הדין הגדול) בפסיקת ההלכה ועל פי הוראת שגגתו יחטאו כלל ישראל. לכפרתם יש להביא קרבן חטאת מיוחד. על ראש הקרבן הזה (פר בן בקר) יסמכו זקני העדה את ידם לבקשת כפרה. לאחר שחיטתו, ייטול הכהן הגדול מדם הפר וייזה באצבעו שבע פעמים על הפרוכת ועל המזבח הפנימי. את שארית הדם ישפכו שאר הכהנים אל יסוד מזבח ה'עולה' העומד בעזרה. אזי יוקרבו החלבים על המזבח וכל יתר אברי הפר ישרפו מחוץ למחנה.

כפרת קרבן 'חטאת הנשיא'

באם יחטא בשגגה נשיא ישראל, יהיה קרבנו שעיר עיזים ממין זכר. הנשיא יסמוך את ידיו על ראש הקרבן ויתוודה. לאחר שחיטת קרבן הנשיא בצפון העזרה, יזו הכהנים מדם שעיר העיזים על קרנות מזבח העולה. יתרת הדם תישפך אל יסוד המזבח והחלבים יוקרבו על גבי המזבח.

כפרת קרבן 'חטאת היחיד'

אדם כי יחטא בשגגה (יהודי מן השורה, שאינו עונה על ההגדרות הקודמות), קרבן חטאתו יהיה שעירת עיזים או כבשה (שתיהן ממין נקבה). החוטא יסמוך את ידיו על ראש קרבנו. לאחר השחיטה בצפון העזרה, יזרוק הכהן מדם הקרבן על קרנות המזבח החיצון והחלבים יוקרבו על גבי המזבח.

כפרת קרבן 'עולה ויורד'

התורה מונה מספר חטאים שעליהם יש להביא סוג נוסף של 'חטאת': מי שהמנעותו מלמסור עדות הביאה להכרעת הדין; האוכל 'קודשים' והוא בטומאתו או הנוגע בדבר טמא שלא בידיעתו; העובר בשוגג על שבועתו. קרבנם של כל אלה נקרא קרבן 'עולה ויורד'. בנוגע לקרבן זה מאפשרת התורה גמישות בהתאם למצבו הכלכלי של

נודע לו כי אחת מהחתיכות היתה חלב. כיון שאין באפשרותו עתה לברר איזו מהן אכל, הרי שעליו להביא 'אשם תלוי' מספק. ובאם מאוחר יותר ידע בודאות כי אכן אכל מן החלב האסור, יביא 'קרבן חטאת' על שגגתו.

כפרת קרבן 'אשם גזילות'

החוטא בגזילה לסוגיה מביא סוג נוסף של קרבן אשם, אף הוא איל זכר בערך שני סלעים. ואלו הם המתחייבים ב'אשם גזילות': הגוזל את חברו; העושק שכר שכיר; המכחיש הלוואה או פיקדון שהופקד בידיו; המכחיש אבידת חברו שמצאה ונטלה לעצמו, וכדומה. אמנם לכפרת עוונם, אין די בהבאת קרבנם ועליהם גם לשוב מחטאם ולהשיב את הגזל או העושק (וכו') שבידיהם בתוספת חמישית (עשרים אחוזים) לנגזל, וכמו כן להביא קרבן איל לכפרתם.

החוטא: העשיר יביא כבשה או שעירה ממין נקבה, ואילו העני יביא שני תורים או שני יונים. ואם גם זה יכבד על העני, יוכל אף להסתפק בהבאת 'מנחת סולת' כחטאת.

כפרת קרבן 'אשם מעילה'

אדם שנהנה בשגגה מכספי הקדש או מרכוש הקדש, ישיב את ערך מעילתו בתוספת חמישית (עשרים אחוזים). כמו כן יביא קרבן אשם, איל ממין זכר שערכו שני סלעים.

כפרת קרבן 'אשם תלוי'

כאשר מתעורר אצל אדם ספק אם עבר (בשוגג) עבירה שחיובה כרת, עליו להביא 'אשם תלוי', (תלוי מלשון ספק). לדוגמא, כאשר מונחות לפניו שתי חתיכות מאכל דומות ואין הוא יודע שהאחת שומן מן החי (המותר באכילה) והשנייה חלב מן החי (שעל אכילתו חייבים בכרת). לאחר שאוכל הוא אחת מן השתיים, ומאוחר יותר

הדרך שלך להכיר את עצמך

שיחה אישית ולימוד מעמיק עם בעל התניא

הרב אליהו דסלה:
"הרב שניידר ז"ל מלונדון היה תמיד מספר על לימוד ה'תניא' של הרב דסלה, שבעת יגיעתו בלימוד זה, היה כורך סמרטוט לח על מצחו, מרוב הנאמץ העיוני".

הסאן רבי אברהם יצחק הכהן קוק:
"גדול ונשגב הוא הלימוד במקצוע החב"ד". "נמשכתי לעיון בהם עוד בילדותי".
(אגרות האצ"ח)

הרב יוסף אברכייל:
"אף על פי שיש ש"ס ויש פוסקים ויש קבלה- כל זה הוא הרכוש, אבל ההילום שבכרת זה רק החסידות של בעל התניא".
(הרב יוסף אברכייל בהקדמה לספר 'בתי ימים')

בוודאי שמעת על ספר התניא זו ההזדמנות שלך להעמיק בספר.

סדנא יחודית מרוכזת בת 11 מפגשים מתומצתים עם **הרב יאיר כלב** - כלים לחינוך עצמי על פי התניא.
- השיעורים שזורים בניגוני חב"ד עתיקים בליווי גיטרה -

הסדנא תתקיים בימי רביעי בשעה 20:30 באולם בית כנסת היכל יעקב רחוב ריינס 17 ירושלים
אחת לשבועיים מפגש פתיחה
בח' מר חשוון 9/11/16 מסיימים ב' ניסן 29.3.17
"אך ענין אל אמתן אכס"

רישום מומלץ אך לא חובה
לקבלת טיבלט נושאים מפורט:
tanya71097@gmail.com • 052-682-3799

מקומות לבריום ונשים בהפרדה מלאה • מחיר 10 ש"ח • לכני ישיבות וסטודנטים ללא תשלום

מדוע ציוה ה' להקריב קרבנות

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

הקרבנות, שבהם דנה פרשתנו, מכונים בתורה 'לחם' ו'ריח ניחוח' – "את קרבני לחמי לְאִשִּׁי, ריח ניחוחי". הדבר דורש ביאור: הלוא ברור שאין מושג של 'אכילה' אצל הקב"ה, ומדוע אפוא נקרא הקרבן 'לחם'? אומר על כך רבי שמעון בן עזאי: "שמא תאמר לאכילה הוא צריך? תלמוד לומר 'אם ארעב, לא אומר לך, כי לי תבל ומלואה'... לא לרצוני אתם זובחים, אלא לרצונכם, שנאמר 'לרצונכם תזבחוהו'".

משל למלך

את ענין הקרבנות נבין על פי דברי חז"ל בספרי. כאשר משה רבנו, לפני מותו, ביקש מהקב"ה שימנה "איש על העדה", אמר לו הקב"ה: "עד שאתה מפקידיני על בניי, פקוד את בניי עליי, שלא ינהגו בי מנהג ביזיון". בספרי מובא על כך משל: "למה הדבר דומה, למלך שהיתה אשתו נפטרת מן העולם והיתה מפקדתו על בניה. אמר לה, עד שאת מפקדתני על בניי, פקדי בניי עליי שלא ימרדו בי". לכן מיד אחרי בקשה זו של משה רבנו נאמרה לו פרשת קרבן התמיד, שענינה להחדיר את ההכרה שיש בורא לעולם, ולשלול את הטעות ש"אין רועה" בעולם ו"ש"עולם כמנהגו נוהג". על ידי הקרבן מתגלה בעולם שהקב"ה הוא "אשר יצא לפנייהם ואשר יבוא לפנייהם, שכל עניני העולם כולו מתנהגים על פי השגחתו הפרטית של הקב"ה".

חיבור הנפש והגוף

האכילה יוצרת את חיבור הנפש עם הגוף, באופן שכוחותיה של הנשמה מתגלים בגוף ומנהיגים אותו בכל

עניניו. הנפש והגוף הם משל לקב"ה ולעולם – "הנפש הזו ממלאה את הגוף, והקב"ה ממלא את העולם". כשם שהאכילה מגלה בגוף את כוחותיה של הנשמה, כך הקרבנות מגלים בעולם שהקב"ה הוא בעל הבית על העולם. כאשר האדם מקריב קרבן לקב"ה, הוא מבטא בכך את הכרתו בהנהגתו של הקב"ה בעולם, ולכן הקרבן נקרא 'לחם', כי הוא כמו הלחם שמחבר את הנשמה והגוף.

לטובת האדם

כך יובנו ביתר עומק דבריו של רבי שמעון בן עזאי. אם החיבור בין הקב"ה לבין העולם נקרא אכילה, נמצא שכביכול הקב"ה זקוק ל'אכילה' זו, כדי שיתמלא רצונו בבריאת העולם, "נתאוהו הקב"ה להיות לו יתברך דירה בתחתונים". אומר רבי שמעון: "שמא תאמר לאכילה הוא צריך?", וכי הקב"ה זקוק דוקא לקרבנות, והרי הוא יכול לפעול שיתמלא רצונו גם בדרכים אחרות. אלא שענין ה'אכילה' שעל ידי הקרבנות הוא לטובת האדם ולתועלתו.

אולם אף על פי שאין הקב"ה 'זקוק' ל'אכילה' זו, לאחר שציווה את בני ישראל להקריב קרבנות, הרי "למעשה ידיך תכסוף", שהקב"ה מבקש שבני ישראל יקיימו את התורה והמצוות, שכללותן היא ענין הקרבנות, לעשות מכל ענייני העולם קרבן לו יתברך, שעל ידי זה נעשה העולם דירה לו יתברך.

(מתוך הספר 'שולחן שבת',

על פי 'לקוטי השיחות' כרך י"ב)

בקרו אותנו באתר
 המחודש www.tanyaor.com
 וגם ביו-טיוב ובפייסבוק:
 בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר התנ"ך

עודה ראשונה לנפשו

תניא
 מודעות
 עצמית
 ביהדות

YouTube f

שבת שלום!!!

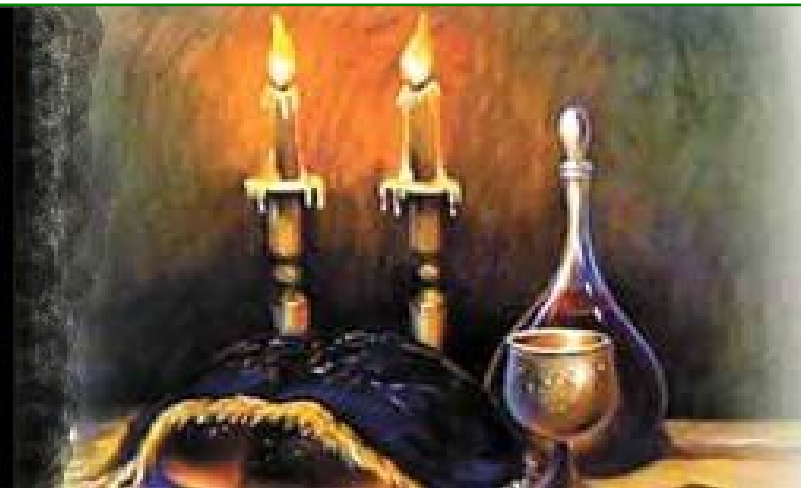
ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
 כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
 להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו

tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
 ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון קיץ)
19:36	18:22	י-ם
19:38	18:38	ת"א
19:38	18:29	חיפה
19:38	18:40	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, ליזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון